

Yoel Kitabı və Laodikiyalı Yeddinci Gün Adventist Kilsəsi - İyirmi Üçüncü Nömrə

Jeff Pippenger

2026-01-04

İyirmi Üçüncü Nömrə

İyirmi ikinci məqalədə mən yazmışdım: “Sonra on birinci fəsildə seçilmiş xalqın nəsil şəcərəsi Şemdən Abrama qədər on adla təmsil olunur. On birinci fəsil Babil qülləsinin hekayəsidir, lakin həm də İbrahimin timsalında göstəriləni kimi, seçilmiş xalqın nəsil şəcərəsidir. On birinci fəsil Allahla üçqat əhdə daxil olmalı olan seçilmiş bir xalqı təqdim edir. Üçüncü və son addım iyirmi ikinci fəsildə İshaqın qurban verilməsi idi. “On birinci” fəsil alfa başlanğıcı, “iyirmi ikinci” fəsil isə omega sonudur. Adların mənasında Allahın səsini eşitmək üçün tələb olunan iman, Onun Kəlamının nömrələnməsində Onun səsini eşitmək üçün tələb olunan imandan fərqlənmir.”

On birinci fəsil Qabilin əhdini və Habilin əhdini təqdim edir. Biz illər boyu dönə-dönə göstərmişik ki, Babil qülləsinin peyğəmbərlik xarakterik xüsusiyyətləri saxta bir əhdi təmsil edir. Daşqından sonra, təqsimatlarda bir dəyişiklik baş verdi: daşqından əvvəl ibadət Eden qapısında edilirdi, daşqından sonra isə ibadət qurbangahda olmalı idi. Qurbangahın Müqəddəs Kitaba görə müəyyən tələbləri var idi. O, təbii daşdan qurulmalı idi; daş üzərində insan əli ilə yonma və ya kəsici işi olmamalı idi. O, daş üstündə daş olmaqla, heç bir məhlul olmadan tikilməli idi.

Qüllənin məqsədi Nimrodun tərəfdarlarına bir ad qazandırmaq idi; bu ad xarakteri təmsil edir. Qüllədə biz insanın özünü xilas etməyə cəhd etdiyini və özünü göylərin allahları kimi ucaltdığını görürük. Qüllə, özünü xilas edə biləcəyini düşünən və Məzmur 83-dəki on padşahın etdiyi kimi, yüksəldilməli olduğunu zənn edən bir kilsənin simvoludur; onlar Müqəddəs Kitab peyğəmbərliyindəki şənbə qanunu zamanı baş verən şər konfederasiyada papalıq başını ucaldırlar.

Asafın nəğməsi, yaxud məzmuru. Ey Allah, susma; sükut etmə və sakit durma, ey Allah. Çünki budur, düşmənlərin hay-küy salır; Sənə nifrət edənlər baş qaldırmışlar. Məzmlər 83:1, 2.

Dünya Nuhun tufanı ilə yenidən məhv edilmişdi və Allahın tufandan əvvəlki dünya üzərində sınaq müddətinin bağlanması müəyyən etməsinin səbəbi insanın düşüncələrinin daim pisləyə yönəlmiş olması idi. Müqəddəs Kitab birlikdən müxtəlif şəkillərdə bəhs edir; bunlardan biri də “göz-gözə” olmaqdır. İki nəfər razılaşmamışkən birlikdə gedə bilərmir?

İndi isə sizi, qardaşlar, Rəbbimiz İsa Məsihin adı ilə yalvarıram ki, hamınız eyni sözü deyəsiniz və aranızda heç bir parçalanma olmasın; əksinə, eyni düşüncədə və eyni mühakimədə kamil surətdə birləşmiş olasınız. 1 Korinfilərə 1:10.

Allah Nimrodun padşahlığı üzərinə hökm endirərkən dili qarışdırdığı zaman, bu göstərir ki, qarışıqlıqdan əvvəl onların hamısı birlik içində idilər və buna görə də hamısı eyni xarakterə malik idilər; həmin xarakter isə elə həmin fəsildə İbrahimlə təmsil olunanlardan fərqli olaraq, insan əməllərinə əsaslanan bir din idi. Nimrodun zamanında Şəm sadıq bir can idi. Tarixçilər Şemi

Rəbbin önündə qüdrətli asi olan Nimrodu öldürən şəxs kimi göstərilir. Məsələ tarixçinin mülahizələri olmadan da qüvvədə qalır, çünki Şem əhddə olan bir adamdır; o, qanını əhddə olan bir adam olan Nuha, Nuh isə qanını başqa bir əhddə olan adam olan Şetə bağlayır; Şet də əhd tarixinə, başqa bir əhddə olan adam və Adəmin birbaşa nəslindən olan qardaşı Habili əvəz etmək üçün daxil olmuşdu.

Yaradılışın on birinci fəsli həyat əhdi ilə ölüm əhdinin kontekstində Məsihlə Şeytan arasındakı böyük mübarizədir. Nimrod Rəbbin önündə böyük ovçunu təmsil edir, çünki o, çoxlu tərəfdarı olan bir kilsəni təmsil edir. Abram, Şem vasitəsilə, yalnız az tərəfdarı olan bir kilsəni təmsil edir. Nimrod öz qülləsini tikdiyi zaman Şem əhd adamı idi, lakin on birinci fəsildəki iki əhd Şem və Nimrodla deyil, Nimrod və İbrahimplə təmsil olunur. Pavel bu peyğəmbərlik qaydasını aydın şəkildə müəyyən edir.

Çünki bu Melkisedeq, Salem padşahı, ən uca Allahın kahini, padşahların qırğınından qayıdan İbrahimi qarşılayıb ona xeyir-dua verən şəxs idi; İbrahim də hər şeyin onda bir hissəsini ona verdi; o, əvvəl adının təfsirinə görə Salehlik Padşahı, sonra isə Salem Padşahı, yəni Sülh Padşahıdır; Atasız, anasız, nəsəbsiz, nə günlərinin başlanğıcı, nə də həyatının sonu vardır; lakin Allahın Oğluna bənzədilmiş olaraq daim kahin qalır. İndi görün, bu adam nə qədər böyük idi ki, hətta ulu baba İbrahim belə qənimətin onda birini ona verdi.

Həqiqətən, Levi oğullarından olub kahinlik vəzifəsini qəbul edənlərin Qanuna görə xalqdan, yəni İbrahimin belindən çıxmış öz qardaşlarından onda bir almaq əmri vardır:

Lakin nəslə onlardan sayılmayan şəxs İbrahimdən onda birləri aldı və vədlərə malik olanı xeyir-dua ilə mübarək etdi. Heç bir ziddiyyət olmadan, kiçik olan daha üstün olan tərəfindən xeyir-dua alır. Burada ölənlər ondan birləri alırlar; orada isə yaşadığına şəhadət edilən Şəxs onları alır. Və belə demək mümkündürsə, onda birləri alan Levi də İbrahimdə onda bir vermiş oldu. Çünki Melkisedeq onunla qarşılaşanda o hələ atasının belində idi. İbranilərə 7:1–10.

Melkisedek mövzusunda xeyli hazırkı həqiqət vardır, lakin mən sadəcə olaraq onu qeyd edirəm ki, Paul birbaşa olaraq öyrədir ki, əhd adamlarının peyğəmbərlik xarakteristikaları mövcuddur; bununla mən ilham olunmuş şəhadətdə adı keçən, Müqəddəs Yazılardakı şəhadəti Allahın bəşəriyyətlə olan əhdinin peyğəmbərlik xəttində bir nişanəni müəyyən edən kişi və qadınları nəzərdə tuturam. Paul öyrədir ki, Sinayda Levili kahinlik təsis edilməzdən əvvəl yaşamış və buna görə də Levili kahinlik mövcud olmamışdan dörd yüz ildən artıq əvvəl yaşamış Melkisedek, Levidən onda bir qəbul etmişdi. Levili kahinlikdə olmaq üçün, sən Levi nəslindən qan bağı ilə gəldiyini sübut edə bilən bir Levili olmalı idin. Melkisedek öz mənşəyinin Levinin nəslindən olduğunu göstərə bilməzdi, çünki Levi hələ doğulmamışdı.

Adəmlə Həvvə ilə Allahın əhdini təmsil edən peyğəmbərlik xətti, əslində, iki əhddən ibarətdir. Birincisi sadə bir sınaqla bağlı həyat əhdi idi. Günaha düşüşdən və uğursuz sınaqdan sonra isə növbəti əhd geyim təmin etmək üçün quzunun qanını özünə daxil edirdi. Sonra Allahın bəşəriyyətlə olan əhdi gəldi; bu əhd göy qurşağı, Nuh və qurbangah ibadəti ilə təmsil olunurdu. Daha sonra isə Yaradılış kitabının on birinci fəslində, İbranilər adlanacaq seçilmiş bir xalqla

Allahın əhdi başladı. Bu hekayələrin hər birində Müqəddəs Kitabın personajları əhd adamları və ya əhd qadınlarıdır.

Yaradılışın on birinci fəslində seçilmiş bir xalqla həyat əhdinin başlanğıcı ortaya qoyulur; və bu, məhz Nimrodun kərpic və palçıqla təmsil olunan ölüm əhdini təsis etdiyi yerdə ortaya qoyulur; həmin kərpic və palçıq isə qurbangahla təmsil olunan yonulmamış daşların və məhlulsuzluğun saxta təqlidi idi. Bacı Uayt bizə bildirir ki, qurbangah Məsihi təmsil edir; beləliklə, saxta bir din olan Nimrodun dini saxta bir Məsihi təmsil edir.

Onlar bir-birinə dedilər: “Gəlin, kərpic düzəldək və onları yaxşıca bişirək.” Onlarda daş əvəzinə kərpic, əhəng əvəzinə isə qatran var idi. Yaradılış 11:3.

Əgər Mənim üçün daşdan bir qurbangah düzəldəcəksənsə, onu yonulmuş daşdan tikməyəcəksən; çünki onun üzərinə alətini qaldırsan, onu murdarlamış olarsan. Çıxış 20:25.

“Müqəddəslə adi olanı qarışdırmaq təhlükəsi ilə üz-üzəyik. Allahdan gələn müqəddəs od bizim söylərimizdə istifadə olunmalıdır. Həqiqi qurbangah Məsihdir; həqiqi od isə Müqəddəs Ruhdur. Bizim ilhamımız budur. Bir insan yalnız Müqəddəs Ruh ona rəhbərlik edib yol göstərdiyi zaman etibarlı məsləhətçi olur. Əgər biz Allahdan və Onun seçilmişlərindən üz döndərib yad qurbangahlarda soruşmağa yönəlsək, əməllərimizə görə cavab alacağıq.”
Selected Messages, book 3, 300.

Başqa həqiqətlərlə yanaşı, Yaradılışın on birinci fəslindən peyğəmbərcəsinə çıxarılan dərslərdən biri budur ki, o, peyğəmbərlik xəttinin başlanğıcını təmsil edir. Nuhun tufanı peyğəmbərcəsinə bir ayrılığı işarələyir. Nuh gəmidən çıxdıqda yeni bir ibadət üsulu olmalı idi və ibadət üsulu həmişə, Qabil və Habilin tarixində göstərilirdi kimi, iki sinif ibadətçi meydana gətirir. Yaradılışın on birinci fəslə yeni bir dünyadır; onun başlanğıc tarixi, Allahın axır gün əhd xalqı bazar qanunu böhranı zamanı on birinci saat işçilərini Babilə çağırarkən, son tarixinin təməl hekayəsinə çevrilir. Nimrod bazar qanunu böhranı zamanı günah adamıdır, Şem isə — İbrahim olan — həmin elə o böhranda Allah adamıdır. Yaradılışın on birinci fəslində dillərin qarışdırılması və çaşqınlıq, Nuhun gəmidən çıxmasından az sonra başladı. On birinci fəslin mövzusu iki əhddir və hekayə öz yekununa İbrahim əhdinin üçüncü addımı iyirmi ikinci fəsildə ortaya qoyulduqda çatır.

On birinci fəsil, iyirmi ikinci fəsildə omeqa tarixinə çatan İbrahimin xəttinin alfa tarixidir. Nimrodun Babel qülləsi haqqında başlanğıc hekayəsi və İshaqın təqdim edilməsi haqqında son hekayə, hər ikisi bəşəriyyət üzərinə gələn son hökmü təmsil edir. Xətt Nimrodun qülləsindən başlayır və İshaqın təqdim edilməsinə qədər uzanır; bu xətt öz zirvəsinə bir-birinə zidd olan iki təqdimdə çatır. Nimrodun təqdim etdiyi qurban Allahın icraedici hökmünü alır, İbrahimin hökmü isə Allahın xeyir-duasını alır. Nimrod on birinci fəslin alfasıdır, İbrahim isə iyirmi ikinci fəslin omeqasıdır. Omeqa, İbrani əlifbasına görə ən azı iyirmi iki dəfə olmaqla, həmişə daha böyükdür; dillərin qarışdırılmasında və millətlərin hər yana səpələnməsində təzahür edən qüdrət, çarmıxın qüdrəti tərəfindən qat-qat üstələnməmişdir. Nimrodun qülləsi 11 sentyabrın Əkiz Qüllələrini təmsil edir, İshaqın təqdim edilməsi isə bazar qanununu təmsil edir.

Seçilmiş bir xalqla əhdin xətti on bir rəqəminin rəmzi ilə başlayır və iyirmi iki rəqəminin rəmzi ilə başa çatır. Bu xətt Nimrodun alfa tarixində, eləcə də İbrahimin omeqa tarixində möhlətin

bağlanışında sona yetir. Nimrod və İbrahimin məhz tarixi Müqəddəs Kitabın birinci kitabında təqdim olunur və bu, Nuhun daşqınının çox yaxın keçmişdəki məhvinin qalıqlarını toplamaq kontekstində yerləşdirilir. Müqəddəs Kitabın birinci kitabında iki əhdin təsviri, on birinci fəsildən iyirmi ikinci fəslə qədər olan xətt üzrə möhlətin bağlanışını ortaya qoyan iki şahid təqdim edir.

Qoy haqsız olan yenə haqsızlıq etsin; murdar olan yenə murdar olsun; saleh olan yenə salehlik etsin; müqəddəs olan yenə müqəddəs olsun. Vəhy 22:11.

Nimrod hələ də haqsız və murdardır, İbrahim isə hələ də saleh və müqəddəsdir; necə ki, bu, Yaradılış 11–22-nin alfasında, eləcə də Vəhy 22:11-in omeqasında göstərilmişdir. Möhlətin bağlanmasından dərhal əvvəl, 10-cu ayədə bu kitabın peyğəmbərliyinin sözlərini möhürləməmək barədə bir bəyan verilir. Möhlətin bağlanmasından dərhal əvvəl, məhz növbəti ayədə, Vəhydə açılmalı olan bir peyğəmbərlik olmalıdır. On birinci ayədən iki ayə sonra Məsih həmin peyğəmbərliyi açmaq üçün açarı təqdim edir.

Və mənə dedi: Bu kitabın peyğəmbərlik sözlərini möhürləmə; çünki vaxt yaxındır. Qoy haqsız olan yenə haqsızlıq etsin; murdar olan yenə murdar qalsın; saleh olan yenə salehlik etsin; müqəddəs olan yenə müqəddəs olsun. Və budur, tezliklə gəlirəm; mükafatım mənimlədir ki, hər kəsə əməlinə görə verim.

Mən Alfa və Omeqayam, əvvəli və axırı, birincisi və sonuncusuyam. Vəhy 22:10–13.

İyirmi ikinci fəsil bütün Müqəddəs Kitabın omeqa fəslidir və Vəhy kitabında möhürlənmiş peyğəmbərliyi açmağın açarı, Məsihin Vəhy kitabının birinci fəslində bütün digərlərindən üstün olaraq müəyyən etdiyi prinsipdir. Birinci fəsil İbrani əlifbasının birinci hərfidir, iyirmi ikinci fəsil isə sonuncusudur. Birinci fəslin doqquzuncudan on birinci ayələrinə qədər Yəhya özünü təqdim edir və Məsihi Alfa və Omeqa kimi tanıdır.

Mən Yəhya, sizin həm qardaşınız, həm də İsa Məsihin məşəqqətində, Padşahlığında və səbirində şərik olan, Allahın kəlamına və İsa Məsihin şahidliyinə görə Patmos adlanan adada idim. Rəbbin günündə Ruhda idim və arxamdan şeypur səsi kimi uca bir səs eşitdim; deyirdi: Mən Alfa və Omeqayam, birinci və axıncıyam; və gördüyünü kitaba yaz, Asiyada olan yeddi kilsəyə göndər: Efesə, Smirnaya, Perqama, Tiatiraya, Sardisə, Filadelfiyaya və Laodikeyaya. Vəhy 1:9-11.

On birinci ayədə Yəhya Patmosdadır, lakin on ikinci ayədə o, dönüb arxaya baxır və həmin andan etibarən səmavi məbəddədir. Beləliklə, 9/11-ci ayələrdə biz Yəhyanın şəhadətini görürük; bu şəhadət İsanı Alfa və Omeqa kimi tanıdır, halbuki İsa artıq 8-ci ayədə Özünü belə tanıtmışdı:

Mən Alfa və Omeqayam, başlangıç və sonam, var olan, olmuş olan və gələcək olan, Qadir olan Rəbb belə deyir. Vəhy 1:8.

Səkkizinci ayədə Yəhya Məsihin Öz barəsində dediklərini yazır. Doqquzuncudan on birinci ayəyədək isə Yəhya özü haqqında danışır. Bu, ilk on bir ayədə Məsihi Alfa və Omeqa kimi tanıdan iki şahidi təmsil edir. Doqquzuncudan on birinci ayəyədək olan ayələr özünəməxsus bir fikir vahidini təşkil edir. Bütün fəsilə bağlı olsa da, bu ayələrdə Yəhya özü haqqında danışır; halbuki dördüncü ayədən səkkizinci ayəyədək Yəhya Tanrılıq adından Onun kilsələrinə müraciət edir.

Dördüncü ayə səkkizinci ayədə tamamlanan bir fikir vahidini başlayır. Bu, dördüncü ayədə “var olmuş, var olan və gələcək Olan” kimi göstərilən və sonra yenidən səkkizinci ayədə eyniləşdirilən Məsihin başlanğıc xarakterik cəhətləri ilə tanınır.

Asiyada olan yeddi kilsəyə Yəhya tərəfindən: var olan, var olmuş və gələcək Olandan; Onun taxtı önündə olan yeddi Ruhdan; və sədaqətli şahid, ölümlər arasından ilk doğulan və yer üzünün padşahları üzərində Hökmdar olan İsa Məsihdən sizə lütf və sülh olsun. Bizi sevən, Öz qanı ilə bizi günahlarımızdan yuyan, və bizi Allahına və Atasına padşahlar və kahinlər edən Ona əbədiyyətlər boyu izzət və hökmranlıq olsun. Amin. Baxın, O, buludlarla gəlir; və hər göz Onu görəcək, Onu dəşənlər də; və yer üzünün bütün qəbilələri Onun üzündən fəryad edəcəklər. Elədir, Amin.

Mən Alfa və Omeqayam, əvvəl və sonam, indi var olan, olmuş olan və gələcək olan, Qadir Allaham, — deyir Rəbb. Vəhy 1:4–8.

Birinci fəslin ilk üç ayəsi İsa Məsihin vəhyini təqdim edir; bu vəhy sınaq müddəti başa çatmazdan az əvvəl açılır, çünki üçüncü ayədə belə deyilir: “vaxt yaxındır.” “Vaxt yaxındır” ifadəsi iyirmi ikinci fəslin onuncu ayəsindəki “bu kitabın peyğəmbərlik sözlərini möhürləmə, çünki vaxt yaxındır” sözləri ilə eyni bəyanatdır. Açılan peyğəmbərlik İsa Məsihin vəhyidir.

Dördüncü ayə möhürlərin açılmasının başlanğıcını qoyur və dördüncü ayə Yəhyanın “Mən Yəhya” şəhadəti ilə başlayır, sonra isə səkkizinci ayədə Özünü Məsih tanıdır. Beş ayənin birincisində insani şahid və sonunda ilahi şahid vardır. Dördüncü ayə Səməvi Atanı “var olan, olmuş olan və gələcək olan” Şəxs kimi müəyyən edir. Səkkizinci ayə isə Məsihi “var olan, olmuş olan və gələcək olan” Şəxs kimi müəyyən edir.

İsa Məsihin Vəhyinin möhürünün açılmasının açarı alfa və omeqa prinsipidir. İlk və Son olaraq, Məsih keçmişdə olmuş və gələcəkdə olacaq olsa da, indidə də mövcuddur. İsanın və Atanın həm olmuş, həm olan, həm də gələcək olan Allah olması, Məsihin Alfa və Omeqa kimi təqdim edilməsinin başqa bir ifadəsidir. O, Alfa və Omeqadır, İlk və Son, Başlanğıc və Sonluqdur və başlanğıcda idi, sonluqda da olacaqdır. Qeysəriyyə Filippidə kilsəyə verilən padşahlığın “açarları” həm də Yeşaya 22:22-də Elyaqimin çiyninə qoyulan “açar”dır. Vəhy kitabının alfası birinci fəsil, omeqası isə iyirmi ikinci fəsildir; beləliklə, Vəhyin fəsillərində bütün İbrani əlifbasını tapırıq. On üçüncü fəsil Amerika Birləşmiş Ştatlarının, ondan sonra isə dünyanın üsyanını təmsil edir. Birinci fəsil Məsihi Alfa və Omeqa kimi təqdim edir, iyirmi ikinci fəsil isə eyni həqiqəti, lakin birinci fəsildə xatırladılan möhürün açılması ilə əlaqəli şəkildə müəyyən edir. Birinci, on üçüncü və iyirmi ikinci fəsillər birlikdə “həqiqət” sözünü əmələ gətirən üç İbrani hərfini təmsil edir.

Matta İncilinin iyirmi üçüncü fəslində İsa fariseylər və sadukeylər üzərinə səkkiz vay bəyan edir. İyirmi ikinci fəslin son ayəsində Məsihin höcətləşən yəhudilərlə qarşılıqlı söhbəti Davudun müəmması ilə başa çatdı; bu elə bir müəm madır ki, onu yalnız alfa və omeqa prinsipini anladığınız təqdirdə həll etmək olar.

Fariseylər bir yerə toplaşdıqları zaman İsa onlardan soruşdu və dedi: Məsih haqqında nə düşünürsünüz? O kimin oğludur?

Ona dedilər: Davudun Oğlu.

O, onlara dedi: Bəs necə olur ki, Davud Ruhda Ona Rəbb deyərək belə deyir: “Rəbb mənim Rəbbimə dedi: Mən düşmənlərini ayaqlarının altına qoyanadək Sən Mənim sağımda otur”? Əgər Davud Ona Rəbb deyirsə, bəs O necə onun Oğlu olur?

Heç kəs Ona bir sözlə cavab verə bilmədi; o gündən sonra da heç kim Ondan daha artıq sual soruşmağa cəsarət etmədi. Matta 22:41–46.

İyirmi ikinci fəslin nəticəsi əhd tarixinin bir nişanəsini müəyyən edir. Yeremya da həqiqətin bu xəttinə toxunur:

Rəbbdən Yeremyaya gələn söz belə idi: “Rəbbin evinin darvazasında dur və orada bu sözü car çəkib de: Ey Rəbbə səcdə etmək üçün bu darvazalardan içəri girən bütün Yəhuda əhli, Rəbbin sözünü eşidin. İsrailin Allahı, orduların Rəbbi belə deyir: Yollarınızı və əməllərinizi islah edin, onda Mən sizi bu yerdə məskunlaşdıraram. Bu yalan sözlərə bel bağlamayın və deməyin: ‘Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi, Rəbbin məbədi budur.’”

Əgər siz yollarınızı və əməllərinizi həqiqətən islah etsəniz; əgər bir adamla onun qonşusu arasında ədaləti həqiqətən icra etsəniz; əgər qəribə, yetimə və dul qadına zülm etməsəniz və bu yerdə günahsız qan tökməsəniz, nə də öz zərərinizə başqa allahların ardınca getsəniz: o zaman sizi bu yerdə, atalarınıza əbədi olaraq verdiyim diyarda yaşadacağam. Baxın, siz fayda verməyən yalan sözlərə güvənirsiniz. Məgər siz oğurluq edəcək, adam öldürəcək, zina edəcək, yalandan and içəcək, Baala buxur yandıracaq və tanımadığınızı başqa allahların ardınca gedəcək; sonra da adımla çağırılan bu evdə Mənim hüzzurumda durub: “Biz bütün bu iyrənclikləri etmək üçün xilas olduq”, — deyəcəksiniz?

Mənim adımla adlandırılan bu ev sizin gözlünüzdə quldurlar yuvasınamı dönüb? Baxın, bunu Mən Özüm də görmüşəm, Rəbb belə buyurur. İndi isə gedin, əvvəlcə adımı yerləşdirdiyim Şilodakı məkanımın yanına və görün, xalqım İsrailin pislili üzündən ona nə etdim.

İndi isə, siz bütün bu əməlləri etdiyinizə görə, Rəbb belə deyir: Mən sizə erkən qalxıb danışdım, lakin siz eşitmədiniz; sizi çağırdım, lakin cavab vermədiniz; buna görə də Mən Öz adımla çağırılan, sizin güvəndiyiniz bu evə və sizə, həmçinin atalarınıza verdiyim bu məkana Şiloya etdiyim kimi edəcəyəm. Və sizi Öz hüzzurumdan qovacağam, necə ki bütün qardaşlarınızı, yəni Efrayimin bütün nəslini qovdum. Buna görə də bu xalq üçün dua etmə, onlar üçün nə fəryad qaldır, nə də dua et, Mənə şəfaət də etmə; çünki Mən səni eşitməyəcəyəm. Yeremya 7:1–16.

Yeremyaya qədim İsrail üçün dua etməməsi tapşırıldı, çünki onlar geri dönüşü olmayan bir nöqtəyə çatmışdılar; necə ki, iyirmi ikinci fəslin sonunda xırda mübahisələrə girişən Yəhudilər də həmin vəziyyətə çatmışdılar. Musa (əhd adamı) Allahın seçilmiş əhd xalqını məhv etmək qərarı ilə üz-üzə qaldıqda, dua ilə vasitəçilik etdi. Yeddinci fəsildə isə Yeremyayaya məhz həmin əhd xalqı üçün dua etməməsi deyilirdi. Şilonun peyğəmbərlik tarixi, bir ayədə ifadə olunduğu kimi, onların günahı xilas olunmaz bir həddə çatdıqda Allahın seçilmiş əhd xalqını rədd etməsinin “sətir üzərinə sətir” şəklində dəlili kimi göstərilir.

Efrayim bütllərə bağlanmışdır; onu özbaşına buraxın. Huşə 4:17.

Əhd tarixində Allahın Öz əhd münasibətini sona çatdırdığı nöqtə müəyyən bir nişandır. Yeşua ilə Kalevin xəbərinin rədd edilməsi və bunun onuncu sınağı işarələməsi bunun başqa bir nümunəsidir. Bir neçə fəsil sonra Yeremiyaya da bu xalq üçün dua etməməsi söylənilir.

Buna görə də bu xalq üçün dua etmə, onlar üçün nə fəryad qaldır, nə də yalvarış et; çünki öz bəla günlərində Mənə fəryad etdikləri zaman onları eşitməyəcəyəm. Yeremya 11:14.

Yeddinci fəsildə, Şilohun simvolizmi ilə təmsil olunan Bazar günü qanunu zamanı Laodikeyalıların ağızdan çıxarılıb atılması təsvir edilir və O, yaxın gələcəkdə nə “edəcəyini” müəyyənləşdirir.

Buna görə də adımla çağırılan, sizin güvəndiyiniz bu evə və sizə, həmçinin atalarınıza verdiyim bu məkana Şiloya etdiyim kimi edəcəyəm. Sizi də hüzzurumdan qovacağam, necə ki bütün qardaşlarınızı, yəni Efrayimin bütün nəslini qovmuşam. Buna görə də sən bu xalq üçün dua etmə, onlar üçün nə fəryad qaldır, nə də dua et, Mənə şəfaət də etmə; çünki səni eşitməyəcəyəm. Yeremya 7:14–16.

On birinci fəsildə dua etməmək əmri, bazar günü qanunundan sonra gələn sıxıntı vaxtında özlərini tapdıqları zaman Laodikiyalıları bürüyəcək qorxu ilə bağlıdır. Onların yaşadığı qorxu, əhdi rədd etmələrinin tarixi çərçivəsində təqdim olunur.

Bu əhdin sözlərini dinləyin və bunları Yəhuda adamlarına və Yerusəlim sakinlərinə söyləyin; Onlara de ki,

Belə deyir İsrailin Rəbbi Allah:

Bu əhdin sözlərinə itaət etməyən adam lənətə gəlsin; o əhdi ki, atalarınızı Misir torpağından, dəmir kürəsindən çıxardığım gün onlara əmr etdim və dedim: Səsimə itaət edin və sizə əmr etdiyim hər şeyə görə onları yerinə yetirin; beləliklə siz Mənim xalqım olacaqsınız, Mən də sizin Allahınız olacağam; ta ki, atalarınıza içdiyim andı yerinə yetirim və onlara bu gün olduğu kimi, süd və bal axan bir torpaq verim.

Onda mən cavab verib dedim: Belə olsun, ey Rəbb. Sonra Rəbb mənə dedi,

Bütün bu sözləri Yəhudanın şəhərlərində və Yerusəlimin küçələrində bəyan edib deyin: Bu əhdin sözlərini eşidin və onlara əməl edin. Çünki atalarınızı Misir torpağından çıxardığım gündən bu günə qədər, erkəndən qalxıb dönə-dönə xəbərdarlıq edərək ciddi surətdə onlara şəhadət etdim və dedim: Səsimə itaət edin. Lakin onlar nə itaət etdilər, nə də qulaq asdılar; əksinə, hər kəs öz pis ürəyinin inadkarlığı ilə yeridi. Buna görə də yerinə yetirmələrini əmr etdiyim, lakin yerinə yetirmədikləri bu əhdin bütün sözlərini onların başına gətirəcəyəm.

Və Rəbb mənə dedi: Yəhuda adamları və Yerusəlim sakinləri arasında bir sui-qəsd aşkar edildi. Onlar sözlərimi eşitməkdən imtina etmiş atalarının təqsirlərinə qayıtdılar; və onlara qulluq etmək üçün başqa allahların ardınca getdilər. İsrail evi ilə Yəhuda evi ataları ilə bağladığım əhdimi pozdular.

Buna görə də Rəbb belə deyir: Bax, Mən onların üzərinə elə bir bəla gətirəcəyəm ki, ondan qurtula bilməyəcəklər; Mənə fəryad etsələr də, onlara qulaq asmayacağam. O zaman Yəhudanın şəhərləri və Yerusəlimin sakinləri gedib buxur təqdim etdikləri allahlara fəryad edəcəklər; lakin dərd-bəla vaxtında onlar heç cür onları xilas etməyəcəklər. Çünki, ey Yəhuda, şəhərlərinin sayı qədər allahların var idi; və ey Yerusəlim, küçələrinin sayı qədər o rüsvayçı şeyə qurbangahlar, yəni Baala buxur yandırmaq üçün qurbangahlar qurdunuz.

Buna görə də bu xalq üçün dua etmə, onlar üçün nə fəryad qaldır, nə də yalvarış et; çünki öz müsibətlərinə görə Mənə fəryad etdikləri vaxt onlara qulaq asmayacağam. Yeremya 11:1–14.

Yüz qırx dörd minlərin arasında olmaq üçün namizədlərin dirilməsi Vəhy 11:11-də göstərilir; onların son toplanması Yeşaya 11:11-də göstərilir; əjdahanın, vəhşi heyvanın və yalançı peyğəmbərin zahiri xətti isə Daniel 11:11-də göstərilir; alaq otları üzərinə gələn Bazar qanunu mühakiməsi Yezekel 11:11-də göstərilir və ağılsız bakirələrin üzərinə gələn cəza və qorxu Yeremya 11:11-də göstərilir.

Bu xalq üçün dua etməmək əmri Matta kitabının iyirmi ikinci fəslinin son ayələrindəki nişandır və iyirmi üçüncü fəsil Adventizm üzərinə səkkiz vay hökmünü müəyyən edir. İyirmi üçüncü fəsil ya 22 oktyabr 1844-cü ildir, ya da bazar qanunudur. Bu nişanların hər ikisi nikahın yerinə yetməsidir və nikah gəlinlə bəy arasındadır; onlar bir bədəndə birləşirlər. Nikahın tamamlanması kəffarəni, yaxud “bir olma”nı təmsil edir. İnsan Allahın surətində yaradıldı və O, kişini və qadını yaratdı. Onların nəslİ kişidən iyirmi üç və qadından iyirmi üç xromosomla təmsil olunur. Birlikdə onların qırx altı xromosomu məbədi təşkil edir. Hər bir fərd bir məbəddir, çünki məgər bilmirsiniz ki, siz Rəbbin məbədisiniz?

İki nəfərin bir olduğu nikahın tamamlanması, iyirmi üçdən ibarət iki məbədin birləşərək qırx altıdan ibarət bir məbəd əmələ gətirməsidir. Məbədi quran Məsihdir və O, Öz kilsəsini, Öz kişi məbədi ilə birləşəcək qadın məbədi olaraq qurur. Birləşmə, insan məbədinin Allahın məbədinin Ən Müqəddəs Yerində İlahi ilə birləşdirildiyi zaman baş verir. “İyirmi üç” yüz qırx dörd min nəfərin möhürlənməsinin rəmzidir və bu iş iki min üç yüz illik peyğəmbərliyin sonunda başladı. Matta iyirmi üç, yüz qırx dörd minin saxtası olan Laodikiyalı Yeddinci Gün Adventistlərinə qarşı elan olunan hökm bəyanıdır.

Yüz qırx dörd minliklər yeddidən olub səkkizinci olandırlar və onlar səkkizinci gündə dirildilənlərdir; onlar Nuhun gəmisindəki səkkiz candır; onlar Şitin səkkiz nəslidir və alınları üzərindəki möhür, səkkizinci gündə icra olunan sünnətlə əvvəlcədən təmsil edilmişdi. Onlar səkkizinci gündə xidmət üçün məsh olunan kahinlərdir və iyirmi üçüncü fəsildə Adventizm üzərinə səsləndirilən səkkiz vay bəyanı, saxta səkkizə qarşı bir bəyanatdır.

Ağılsız bakirələr üzərinə bəla hökmünün elan olunmasından əvvəl iyirmi ikinci fəslin son ayəsində Allahın xalqının möhürlənməsi gəlir. İyirmi ikinci fəsil Yaradılış kitabının iyirmi ikinci fəslİ ilə uyğunluq təşkil edir, çünki Əhdi-Ətiqin birinci kitabı Əhdi-Cədidin birinci kitabını tipoloji şəkildə öncədən göstərir. Matta 11-dən iyirmi ikinci fəslə qədər uzanan, on iki fəsildən ibarət peyğəmbərlik xəttinin mərkəzində bu on iki fəslin altıncısı olan on altıncı fəsil dayanır; orada Şimon Barjonanın adı Peter olaraq dəyişdirildi.

Sənə də deyirəm ki, sən Petersən və Mən Öz kilsəmi bu qaya üzərində quracağam; cəhənnəmin qapıları ona qalib gələ bilməyəcək. Matta 16:18.

Matta kitabının on birinci fəsildən iyirmi ikinci fəslə qədər olan hissəsində 459 ayə vardır. Orta ayə on altıncı fəslin on yeddinci ayəsidir, lakin həmin ayə on səkkizinci və on doqquzuncu ayələrdən ayrılı bilməz, çünki onlar bir bəyanatı təşkil edir.

İsa ona cavab verib dedi: Nə bəxtiyarsan, ey Şimon Barjona; çünki bunu sənə cismani və qan öyrətməmişdir, lakin göylərdə olan Atam. Mən də sənə deyirəm ki, sən Petersən və Mən Öz kilsəmi bu qayanın üzərində quracağam; və cəhənnəmin qapıları ona qalib gələ bilməyəcək. Mən sənə göylərin Padşahlığının açarlarını verəcəyəm; və yerdə nəyi bağlasan, göylərdə bağlanmış olacaq; və yerdə nəyi açsan, göylərdə açılmış olacaq. Matta 16:17–19.

On birinci fəsildən iyirmi ikinci fəsilə qədər olan bölmənin tam mərkəzində Xristianlıq üçün təməl əhd bəyanatı yer alır. Həmin bəyanatda Simonun adı Peter olaraq dəyişdirilir; və ingilis dilindəki hər bir hərfin tutduğu say mövqeyini tətbiq etdikdə; məsələn, “a” bir, “z” isə iyirmi altıdır — görürsünüz ki, “p” 16-dır, “e” 5-dir, “t” 20-dir, digər “e” də 5-dir və “r” 18-dir. 16 X 5 X 20 X 5 X 18-i vurduqda nəticə 144,000 edir və Peterin adının dəyişdirilməsinə dair istinad, əhd münasibətinin bir simvolu olaraq, 16-cı fəslin 18-ci ayəsində tapılır; Peter sözünün ilk hərfi 16 rəqəmi, son hərfi isə 18 rəqəmidir. Bütün bunlar on bir simvolu ilə başlayan və iyirmi iki simvolu ilə bitən on iki fəslin mərkəzindədir.

Bu xətt Yaradılış kitabının on birinci fəsildən iyirmi ikinci fəslə qədər olan hissəsində də mövcuddur və həmin xətdə 305 ayə vardır; bu da on yeddinci fəslin on birinci ayəsini həmin xəttin mərkəzi kimi müəyyən edir. Əhdi-Ətiqin birinci kitabının on iki fəsildən ibarət həmin xətti İbrahimlə olan əhdi müəyyən edir və Əhdi-Cədidin birinci kitabında eyni fəsillərdə omeqa xətti ilə qovuşan alfa xəttini təmsil edir. Matta İncilində omeqa xəttinin mərkəzi, bazar günü qanunu zamanı qaldırılan əhd əlaməti olan yüz qırx dörd min nəfərin əhd münasibətinin zirvə nöqtəsidir. Yaradılış kitabındakı xəttin mərkəzi ayəsi yalnız mərkəzi ayəni deyil, həm də İbrahimlə olan üçqat əhdin ikinci, yaxud orta mərhələsini və eyni dərəcədə əhdi əlamətini müəyyən edir.

Və sünnət dərinizi kəsəcəksiniz; və bu, Mənimlə sizin aranızdakı əhdin nişanəsi olacaqdır. Yaradılış 17:11.

Bu məsələləri növbəti məqalədə davam etdirəcəyik.

“Sonra o, torpağı və zibilləri, saxta ləl-cəvahiratı və saxta sikkələri süpürərkən, bunların hamısı bir bulud kimi qalxıb pəncərədən bayıra çıxdı və külək onları aparıb uzaqlaşdırdı. Həmin təlaş içində mən bir anlığa gözlərimi yumdum; onları açdığım zaman zibillərin hamısı yox olmuşdu. Qiymətli ləl-cəvahirat, almazlar, qızıl və gümüş sikkələr otağın hər tərəfinə bol-bol səpələnmiş halda uzanmışdı.

“Sonra masanın üstünə əvvəlkindən xeyli böyük və daha gözəl bir qutu qoydu və ovucalayıb cəvahiratları, almazları, sikkələri yığaraq qutunun içinə atdı; nəhayət, bir dənəsi belə qalmadı, baxmayaraq ki, almazların bəziləri iynənin ucundan da böyük deyildi.”

“Sonra məni ‘gəl və gör’ deyə çağırdı.”

“Mən sandığa baxdım, lakin gözlərim bu mənzərənin parıltısından qamaşdı. Onlar əvvəlki izzətlərinin on qat artıq parlayırdılar. Elə düşündüm ki, onları qum içində, onları səpələyib torpaqda tapdalayan o pis adamların ayaqları ilə cilalamışdılar. Onlar sandığın içində gözəl bir nizamlı düzülmüşdülər, hər biri öz yerində idi; onları ora atan adamın heç bir görünən zəhməti sezilmirdi. Mən böyük sevincdən qışqırdım və o qışqırıq məni oyatdı.” Early Writings, 83.

“Siz Rəbbin gəlişini həddindən artıq uzağa çəkirsiniz. Mən gördüm ki, son yağış [gecəyarısı fəryadı kimi] qəflətən və on qat artıq qüvvə ilə gəlirdi.” Spalding and Magan, 5.

Padşahın onlardan soruşduğu bütün hikmət və idrak məsələlərində o, onları bütün səltənətində olan bütün sehrbaz və münəccimlərdən on qat üstün gördü. Daniel 1:20.